

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA OBRONY TERYTORIUM KRAJU

DO BĄTOSZ
SŁUBOWAN
POUWNE
Egz. Nr 1

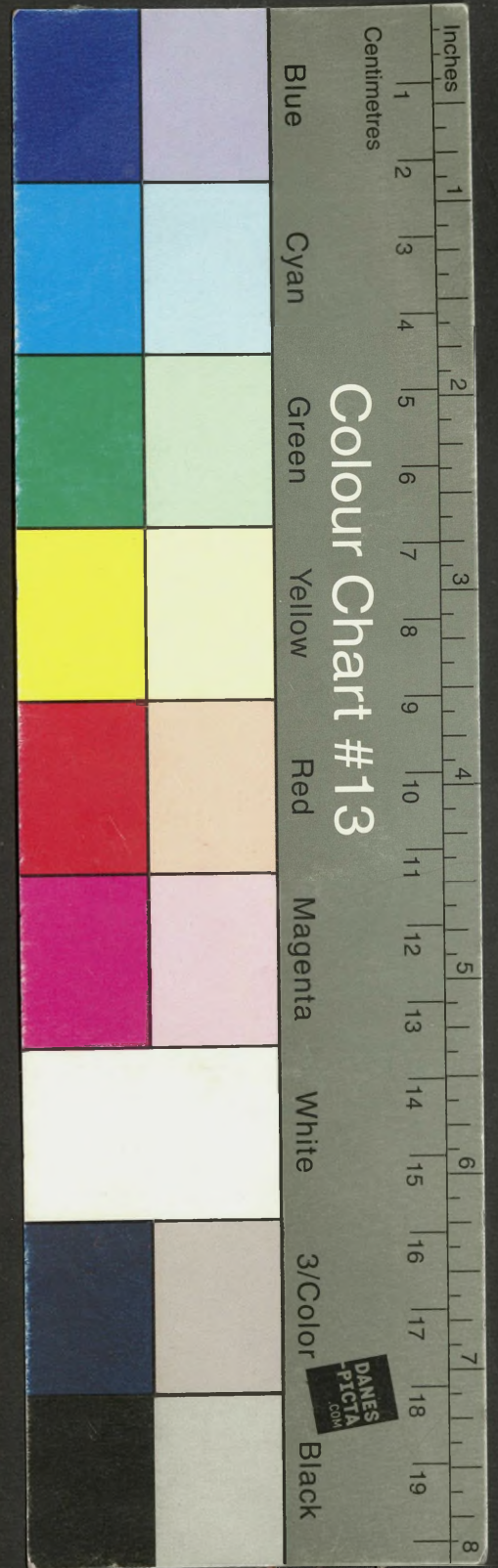
Praca naukowo-badawcza pod kryptonimem
„ROZKŁAD”

mjr inż Remigiusz LAMPKA

PLANOWANIE ROZŚRODKOWANIA LUDNOŚCI

Część I

model cybernetyczny operacji rozśrodkowania ludności

WARSZAWA

STYCZEŃ ARCHIWUM 1968

BIOTKI SZKOLENIOWE
GEN. SZTABU GENERALNEGO
X 34630

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Swierczewskiego

KATEDRA OBRONY TERYTORIUM KRAJU

DO SÉTICO
SŁUBOWANO

POUJNE

Egz. Nr 1

Praca naukowo-badawcza pod kryptonimem
„ROZKŁAD”

mjr inż. Remigiusz LAMPKA

PLANOWANIE ROZŚRODKOWANIA LUDNOŚCI

Część I

model cybernetyczny operacji rozśrodkowania ludności

WARSZAWA

STYCZEŃ

ARCHIWUM 1968
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWE
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
Gen. Karol K. Swierczewski

X 34630

Przeł. prot. 1267L

DO ŚWIĘTA
LUDOWOŚCI

1

PLANOWANIE ROZŚRODKOWANIA LUDNOŚCI

Cz. I.

1. Uproszczony model cybernetyczny operacji rozśrodkowania ludności

Pod pojęciem "operacja rozśrodkowania ludności" należy rozumieć trzy następujące rodzaje przedsięwzięć:

- 1/ planowanie rozśrodkowania ludności;
- 2/ przygotowanie rozśrodkowania ludności;
- 3/ rozśrodkowanie ludności.

AKCJI W UM
BIOTKI SZKOLENIOWE
DEMI SZTABU GENERALNEGO
gen. broni K. Świątkowski

034630

Traktując operację rozśrodkowania ludności jako względnie odosobniony układ działający w środowisku jakim są wszystkie dziedziny życia kraju, można wydzielić w nim trzy elementy odpowiadające wymienionym rodzajom przedsięwzięć.

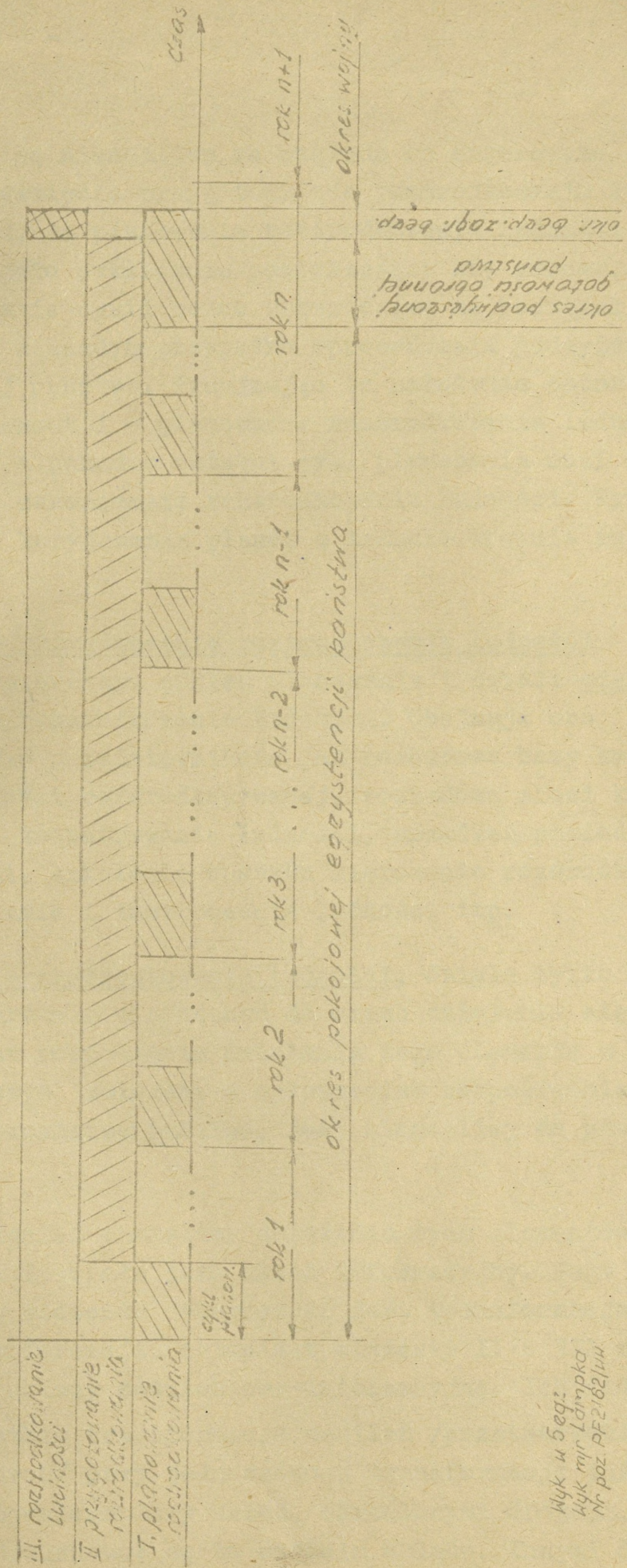
Każdy z tych elementów inaczej działa w czasie /rys. 1/.

Element I - planowanie rozśrodkowania ludności, nie może być traktowane jako czynność jednorazowa. Fakt, że nawet w przybliżeniu nie można przewidzieć momentu zaangażowania PRL w konflikt zbrojny, narzuca konieczność pozostawania w ciągłej gotowości do przeprowadzenia przedsięwzięć związanych z wybuchem tego konfliktu. Dotyczy to także rozśrodkowania ludności, co oznacza - między innymi - że konieczne jest posiadanie przez aparat przewidziany do kierowania, ciągle aktualnych planów przeprowadzania tego rozśrodkowania.

Szybkie tempo rozwoju naszego państwa, związane z nim inwestycje przemysłowe, komunikacyjne, wodne, rolne, naukowe pociągają za sobą szybką zmianę rozmieszczenia i struktury ludności. W tych warunkach istnieje konieczność ciągłego uaktualniania. Zbyt częste zmiany wprowadzane do planów w trakcie

Rys. 1.

Coercacja rekrutowania ludności

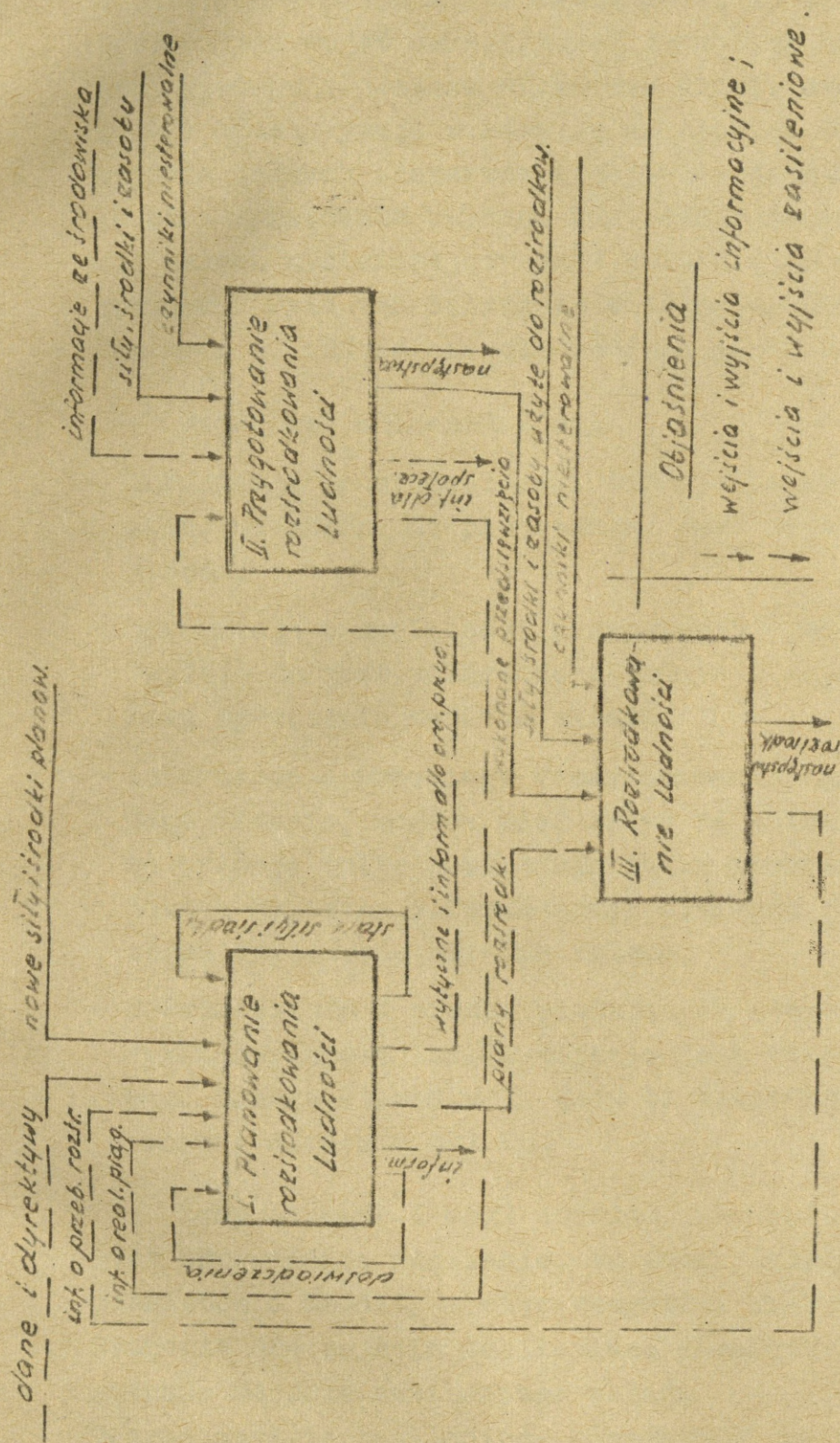
Włok w 5 edg:
Włok nr 1 dmpka
nr poz. PF2162/111

ich uaktualniania są niemożliwe ze względu na sugerowane w planach przedsięwzięcia przygotowujące rozśrodkowanie ludności. Wynika stąd, że planowanie rozśrodkowania ludności należy traktować jako cyklicznie powtarzający się proces, przy czym powtarzanie cykli można przewidzieć na początek każdego roku oraz w każdym przypadku wprowadzenia podwyższonej gotowości obronnej państwa. Przyjmując te założenia można stwierdzić, że element I - planowanie rozśrodkowania ludności działa cyklicznie a ponadto ostatni cykl planowania musi być przedłużony aż do zakończenia rozśrodkowania ludności. Wynika to z konieczności korygowania planów w trakcie trwania rozśrodkowania.

Element II - przygotowanie rozśrodkowania ludności jest poprzedzone pierwszym cyklem planowania i działa ciągle aż do rozpoczęcia rozśrodkowania ludności. Obejmuje ono między innymi takie przedsięwzięcia jak rozbudowa bazy kwaterunkowej dla ludności rozśrodkowywanej, rozbudowa sieci komunikacyjnej, sieci zaopatrywania ludności, urządzeń powiadamiania i łączności, szkolenie aparatu kierowania rozśrodkowaniem, powiadamianie i instruowanie ludności itp.

Element III - rozśrodkowanie ludności, działa tylko raz, w czasie bardzo krótkim w stosunku do czasu działania elementów I i II. Moment rozpoczęcia działania tego elementu w czasie kalendarzowym, związany z ogłoszeniem bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa państwa, jest niemożliwy do przewidzenia.

Inny jest również charakter działania tych elementów /rys. 2/. Element I działa jako układ informacyjny. Jego zadaniem z punktu widzenia cybernetyki jest transformacja /przetwarzanie/ informacji, natomiast elementy II i III mogą być uważane jako układy zasileniowo-informacyjne. Ich zadaniem jest przede wszystkim transformacja zasileń /przetwarzanie wielkości fizycznych/ przy jednoczesnej transformacji informacji. Na ten trój-elementowy układ, określonymi drogami, oddziałuje środowiskowo; są to wejścia układu. Innymi drogami

Rys. 2
Uproszczony model operacji rozrodowania ludności

Wyk. w Ser.
Wyk. mjr. L. ... pka.
Nr poz. PE. 621/44

oddziałują na środowisko; są to wyjścia układu. Oprócz tych wejść zewnętrznych łączących układ ze środowiskiem występują jeszcze określone drogi, którymi elementy układu oddziałują wzajemnie na siebie. Drogi te łączą wyjścia jednych elementów z wejściami drugich; są to wewnętrzne sprzężenia układu. Dla pełniejszego scharakteryzowania układu wystarczający jest krótki opis wejść, wyjść i sprzężeń. Opis ten będzie łatwiejszy do prześledzenia jeśli dokonamy go oddzielnie dla każdego elementu.

Wejściami elementu I są:

- informacje ze środowiska i informacje zawarte w dyrektywach, niezbędne do planowania. Jest to wejście zewnętrzne układu;
- informacje o realizacji przygotowań rozśrodkowania ludności. Wejście to jest połączone z jednym z wejść elementu II i stanowi sprzężenie zwrotne układu;
- informacje o przebiegu rozśrodkowania, napływające w toku jego trwania, mogące mieć wpływ na korektę planów. Wejście to pracuje tylko w ostatnim cyklu planowania i połączone jest z wyjściem informacyjnym elementu III. Stanowi ono także sprzężenie zwrotne układu;
- doświadczenia i wiedza planujących nabyte w poprzednich cyklach planowania. To wejście jest połączone z wyjściem tego samego elementu I. Jest to wewnętrzne sprzężenie zwrotne elementu układu.

Żeby element I mógł działać jako układ informacyjny, musi mieć odpowiednie zasilenie, to znaczy odpowiednie siły, a więc planistów i środki, a więc wszystkie urządzenia użyte w cyklu. Stanowią one wejście zasileniowe elementu I, a zarazem zewnętrzne wejście zasileniowe układu.

Drugie wejście zasileniowe elementu I, połączone z wyjściem tegoż elementu, i w związku z tym stanowiące zasileniowe sprzężenie zwrotne elementu I, tworzą nieużyte w poprzednich cyklach planowania siły i środki.

Wyjściami elementu I są:

- plany rozśrodkowania ludności;
- informacje o charakterze planistycznym i instrukcyjnym dla organów planowania gospodarczego, militarne go, naukowego;
- informacje o charakterze planistycznym i instrukcyjnym dla organów kierujących przygotowaniem rozśrodkowania ludności.

Element II - przygotowanie rozśrodkowania ludności działa jako układ zasileniowo-informacyjny dlatego, że zadania jego obejmują przetwarzanie wielkości fizycznych /takich jak rozbudowa zasobów kwaterunkowych, sieci komunikacyjnej, urządzeń powiadamiania i łączności itp./ oraz przetwarzania wielkości niematerialnych /informacyjnych, takich jak, między innymi, szkolenie aparatu kierowania rozśrodkowaniem ludności, powiadamianie, instruowanie i szkolenie ludności itp./.

Wśród wejść elementu II można wyróżnić:

a/ wejścia informacyjne:

- informacje o charakterze planistycznym i instrukcyjnym dla organów kierujących przygotowaniem rozśrodkowania ludności /sprzężenie z elementem I/;
- informacje ze środowiska niezbędne do prowadzenia przygotowań rozśrodkowania ludności;

b/ wejścia zasileniowe:

- siły, środki i zasoby użyte dla przygotowania rozśrodkowania ludności;
- wszystkie czynniki o charakterze materialnym, niesterowalne, wywierające wpływ na przedsięwzięcia przygotowawcze /przyroda, dywersja itp./.

Wśród wyjść elementu II można wyróżnić:

a/ wyjścia informacyjne:

- informacje o realizacji przygotowań;
- informacje o charakterze instrukcyjnym dla społeczeństwa;

b/ wyjścia zasileniowe:

- wykonane urządzenia i obiekty przygotowane do rozśrodkowania ludności;
- wszelkie następstwa poczynąń przygotowujących rozśrodkowanie ludności dla życia kraju.

Element III - Rozśrodkowanie ludności działa również jako układ zasileniowo-informacyjny. Wskazują na to zadania: przetwarzanie zasileń, jest to przede wszystkim przemieszczenie rozśrodkowywanej ludności oraz związane z tym użycie transportu, zużycie materiałów pędnych, przemieszczenie i zużycie środków przeznaczonych na zaopatrzenie ludności, zmiana produkcji itp., a przetworzenie wielkości niematerialnych jest to wykorzystanie informacji zawartych w planach rozśrodkowania ludności oraz przekazywanie informacji o przebiegu rozśrodkowania.

Wejście informacyjne elementu III tworzą plany rozśrodkowania, natomiast wejściami zasileniowymi są:

- siły i środki oraz zasoby użyte do rozśrodkowania ludności;
- urządzenia i obiekty wykonane w trakcie przygotowywania rozśrodkowania;
- wszelkie czynniki niesterowalne mające wpływ na przebieg rozśrodkowania ludności.

Wyjściem informacyjnym elementu III są informacje dotyczące przebiegu rozśrodkowania ludności, natomiast wyjściem zasileniowym tego elementu jest rozśrodkowana ludność oraz wszelkie następstwa tego rozśrodkowania.

Elementy tego względnie odosobnionego układu cybernetycznego za jaki uznano model operacji rozśrodkowania ludności muszą być dalej rozpatrywane, każdy oddzielnie, każdy jako inny względnie odosobniony układ cybernetyczny. Za taki układ przyjęto w dalszych rozważaniach model planowania rozśrodkowania ludności.

2. Wymagania systemu planowania rozródowania ludności opar-
tego na modelach cybernetycznych.

Opracowanie systemu planowania rozródowania ludności opartego na metodach cybernetycznych i umożliwiającego wykorzystanie do planowania elektronicznych maszyn cyfrowych powinno pozwolić na:

1. Wprowadzenie cykli planowania rozródowania ludności, to znaczy powtarzanie planowania w określonych okresach, na przykład tak jak sugerowano w rozdziale 1 z początkiem lub z końcem każdego roku. Przyjęcie takich okresów umożliwiłoby wykorzystanie do planowania rozródowania ludności danych z ogólnopństwowej sprawozdawczości gospodarczej oraz uwzględnianie w planowaniu gospodarczym aktualnych interesów przygotowania rozródowania ludności.
Cykl planowania obejmowałby wszystkie czynności planowania łącznie z doprowadzeniem planów do wiadomości zainteresowanych i uwzględniałby zaszły w ciągu ubiegłego roku zmiany w życiu kraju oraz przewidziane w najbliższym roku przedsięwzięcia i inwestycje.
2. Powtórzenie cyklu planowania w każdym przypadku ogłoszenia okresu podwyższonej gotowości obronnej państwa.
3. Przeprowadzenie cyklu planowania w czasie rzędu kilkudziesięciu godzin.
4. Rozwiązanie podstawowych problemów rozródowania ludności na szczeblu centralnym, przynajmniej w zakresie dotyczącym typowania miast /aglomeracji/ podlegających rozródowaniu oraz typowanie dla tych miast obszarów przyjmujących ich ludność i to w taki sposób, żeby wyeliminować międzywojewódzkie kwestie sporne oraz zapewnić najefektywniejsze wykorzystanie zasobów sił i środków.
5. Uwzględnienie w planowaniu wszystkich czynników mogących mieć wpływ na rozródowanie ludności.

6. Uwzględnienie przy planowaniu najbardziej aktualnego stanu ludności, potrzeb gospodarki, Sił Zbrojnych i administracji w tej dziedzinie.
7. Doprowadzenie do ludności informacji dotyczących szczegółów rozśrodkowania.
8. Uwzględnienie w planach gospodarczych i inwestycyjnych wszystkich dziedzin życia kraju interesów rozśrodkowania ludności.
9. Możliwość planowania przez działy komitetów obrony działalności i życia kraju po rozśrodkowaniu ludności, uwzględniającego wszystkie następstwa tego przedsięwzięcia.
10. Wprowadzenie w życie systemu poprzez sukcesywne włączanie do aktualnych sposobów planowania rozśrodkowania ludności opracowanych nowych elementów cybernetycznych.

3. Cybernetyczny model planowania rozródowania ludności

Problematykę planowania rozródowania ludności można sprowadzić do czterech grup zagadnień, które muszą dać odpowiedź na następujące pytania:

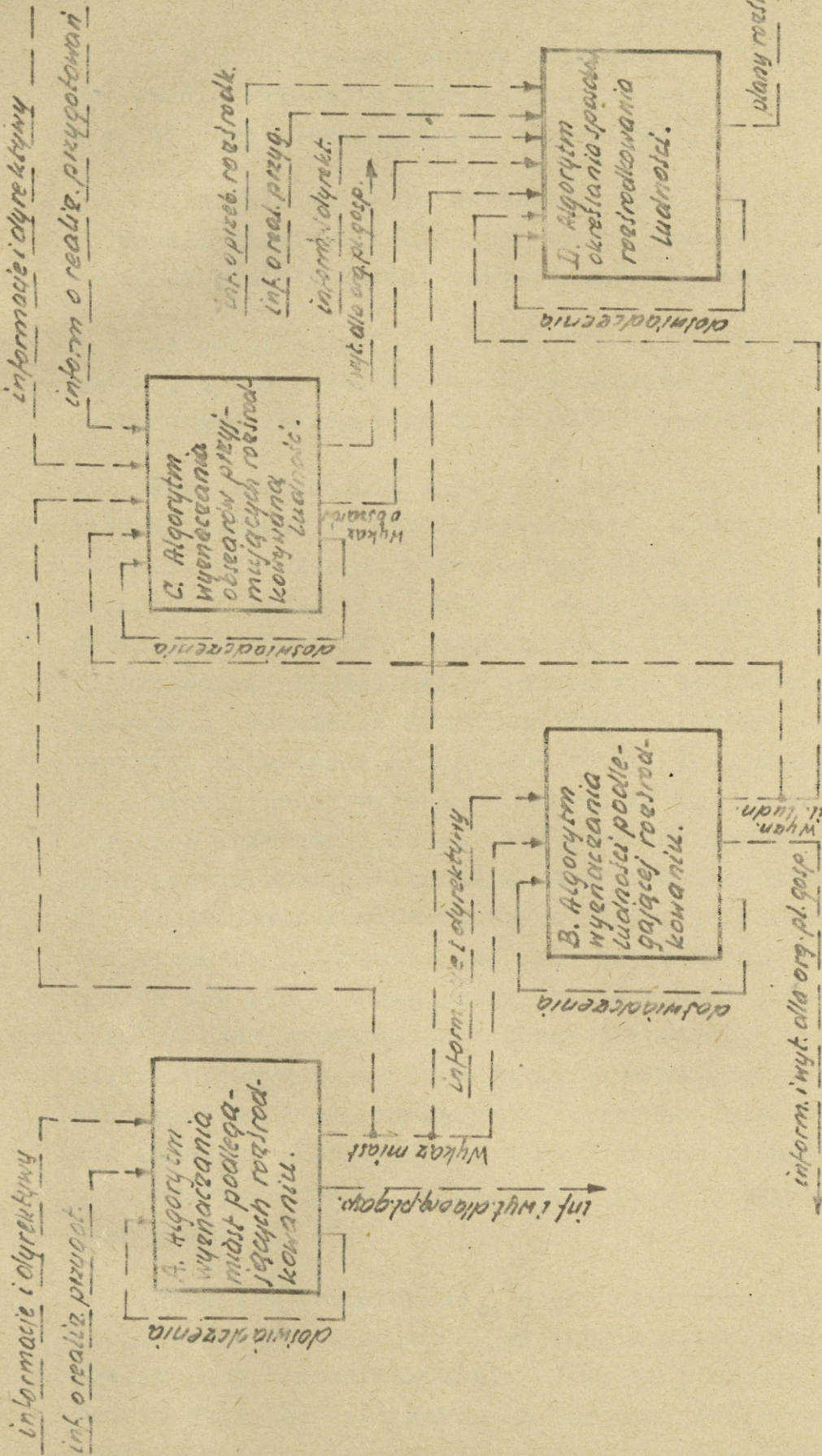
1. Skąd rozródowywać?
2. Kogo rozródowywać?
3. Dokąd rozródowywać?
4. W jaki sposób rozródowywać?

Wynika stąd, że wszystkie czynności wchodzące w zakres planowania rozródowania ludności, które w efekcie dają odpowiedź na te pytania, należy także sprowadzić do czterech grup.

1. Wyznaczanie miast /aglomeracji przemysłowych/ zagrożonych i w związku z tym podlegających rozródowaniu.
2. Wyznaczanie ludności podlegającej rozródowaniu.
3. Wyznaczanie obszarów, które muszą tę ludność rozródowywaną przyjąć.
4. Określanie sposobów rozródowania ludności.

Algorytmy tych czterech grup czynności zostały przyjęte jako elementy układu, względnie odosobnionego za jaki potraktowany został model planowania rozródowania ludności.

Najkrócej działanie tak przyjętego układu można opisać rozpoczynając "od tyłu", od ostatniego elementu. Określenia sposobu rozródowania ludności, a więc ustalenia wszystkich szczegółów tego rozródowania można dokonać, gdy wiadomo już skąd, kogo i dokąd rozródowywać. Żeby wiedzieć dokąd, trzeba wcześniej mieć dane skąd i kogo rozródowywać. Wyznaczyć ludność podlegającą rozródowaniu można dopiero wtedy, gdy są wyznaczone miasta /aglomeracje przemysłowe/, które muszą być rozródowane.

Rys. 3.
I. Model cybernetyczny planowania rozrędkowania ludności.

Wuk w Bęsz
Wuk mjr Łambca
Nr poz. RF2162/144

Z tego krótkiego zarysu działania wynikają podstawowe sprzężenia układu, a więc połączenia odpowiednich wejść i wyjść jego poszczególnych elementów.

Dokładniejszy opis działania układu łatwiejszy będzie do prześledzenia na kolejnych trzech modelach planowania rozśrodkowania ludności uwzględniających stopniowo szczegóły.

Na początek model I /Rys. 3/, w którym uwzględnione zostały tylko wejścia i wyjścia informacyjne, utworzone przez najbardziej zagregowane strumienie odpowiednich informacji.

Przy wyznaczaniu miast /aglomeracji przysłowych/, których ludność ma być rozśrodkowana trzeba wziąć pod uwagę obiekty, urządzenia i inwestycje, które albo same pojedynczo stanowią opłacalny cel ataku bronią jądrową albo w sumie zgromadzone na niewielkim obszarze mogą być opłacalnym celem do zniszczenia, chociaż każdy oddzielnie takim celem nie będzie. Wszystkie informacje dotyczące tych obiektów, urządzeń i inwestycji gromadzone przez planujących oraz zawarte w dyrektywach tworzą jedno wejście elementu A. Drugie wejście tworzy strumień informacji o realizacji przedsięwzięć przygotowujących rozśrodkowanie ludności. Mogą one decydować o tym, że na przykład miasto o stosunkowo mniejszym zagrożeniu w poprzednich cyklach planowania nie było przewidziane do rozśrodkowania ze względu na brak pełnej konieczności jego rozśrodkowania lub brak warunków jego rozśrodkowania, a w wyniku przedsięwzięć przygotowawczych takie warunki zostały stworzone albo wynikła konieczność jego rozśrodkowania. Trzecie wejście elementu A to doświadczenia i wiedza planujących, nabyte w poprzednich cyklach planowania. Jest to sprzężenie zwrotne elementu A.

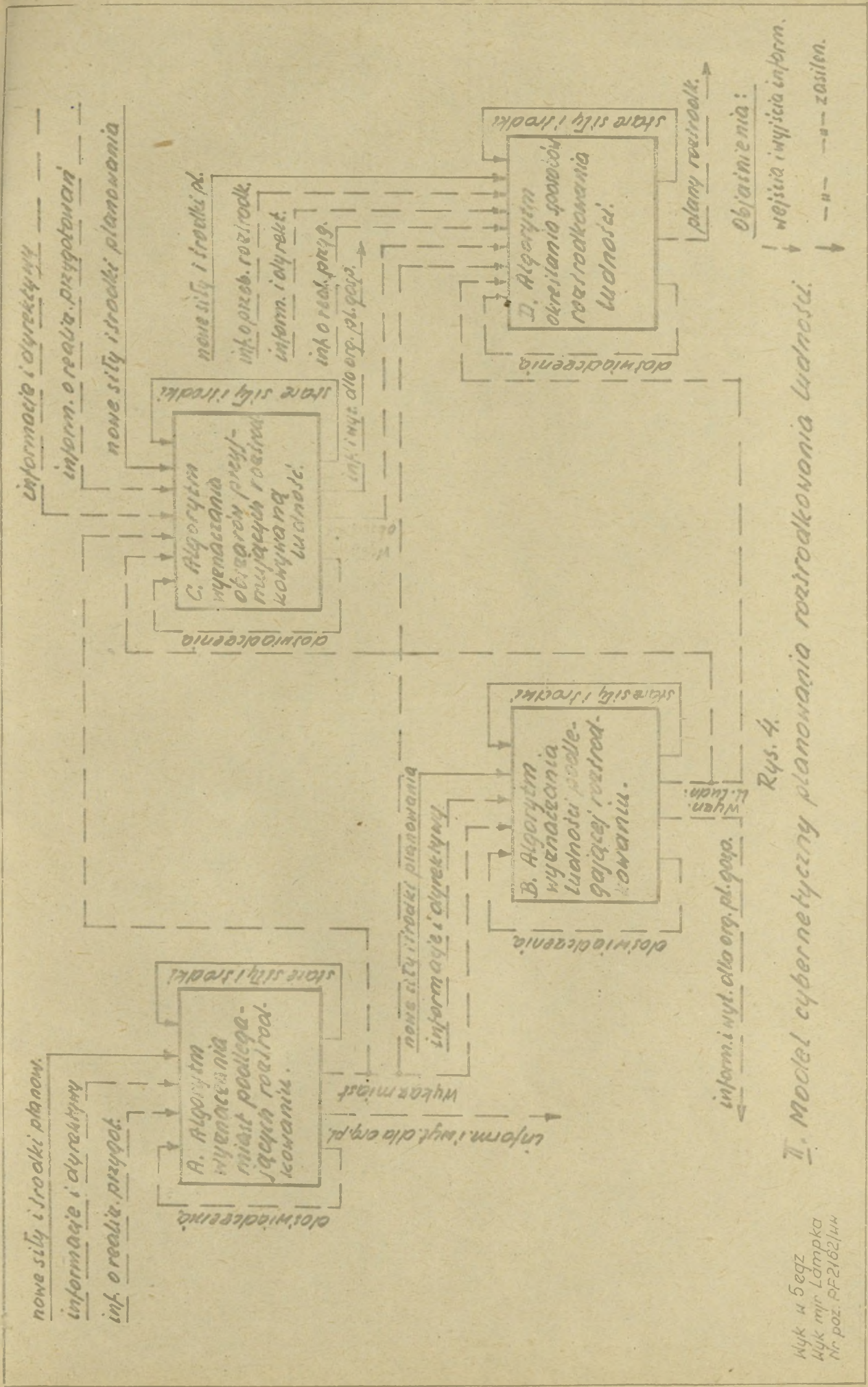
Wynikiem transformacji czyli przetworzenia tych informacji wewnątrz elementu A jest wykaz miast /aglomeracji/ podlegających rozśrodkowaniu. Jest to pierwsze wyjście. Drugim wyjściem jest strumień informacji i wytycznych dla organów planowania gospodarczego i organów zajmujących się przygotowaniem rozśrodkowania ludności.

Wyznaczanie ludności przeznaczonej do rozśrodkowania powinno być dokonywane w wyniku odejmowania od całkowitej ilości ludności rozśrodkowywanego miasta /aglomeracji/ ludności, która jest niezbędna w mieście /aglomeracji/ po jego rozśrodkowaniu. będzie to ludność zatrudniona w produkcji, która pomimo rozśrodkowania musi pozostać w administracji, handlu i usługach, komunikacji, gospodarce komunalnej, zaangażowana w siłach zbrojnych itd. Wszystkie informacje dotyczące ludności zebrane przez planujących i zawarte w dyrektywach tworzą jedno wejście elementu B. Ponadto dwa wejścia tego elementu tworzą: wykaz miast /aglomeracji/ podlegających rozśrodkowaniu /wejście to połączone z odpowiednim wyjściem elementu A tworzy sprzężenie układu/ oraz doświadczenia i wiedza planujących nabyte w poprzednich cyklach /sprzężenie zwrotne wewnętrzne elementu B/. Przetransformowane wewnątrz elementu B powyższe informacje dają na wyjściu dwa strumienie informacji: pierwszym są wyznaczone do rozśrodkowania ilości ludności, drugim informacje i wytyczne dla organów planowania gospodarczego i organów przygotowujących rozśrodkowanie.

Wyznaczanie obszarów przyjmujących rozśrodkowywaną ludność wymaga uprzedniego wyznaczenia miast /aglomeracji/ zagrożonych /informacje o nich stanowią jedno wejście elementu C/ oraz uprzedniego wyznaczenia ludności podlegającej rozśrodkowaniu /informacje o tej ludności stanowią drugie wejście/. Trzecie wejście stanowią wszystkie inne informacje zgromadzone przez planujących i zawarte w dyrektywach a dotyczące możliwości zakwaterowania, zatrudnienia, zaopatrzenia itp., określające pojemność obszarów przyjmujących. Czwarte wejście tworzy strumień informacji o realizacji przedsięwzięć przygotowujących rozśrodkowanie, a mających wpływ na wyznaczanie i pojemność tych obszarów. Piątym wejściem są doświadczenia i wiedza planujących zdobyte w poprzednich cyklach planowania.

Wyjścia elementu C tworzą dwa strumienie informacji:

- wykaz obszarów przyjmujących ludność z poszczególnych miast /aglomeracji przemysłowych/ wyznaczonych do rozśrodkowania;

Rys. 4.

II. Model cybernetyczny planowania rozrodkowania ludności.

Wzrost 4 5 eqz
 Wzrost 4 5 eqz
 Nr. poz. PF2162/144

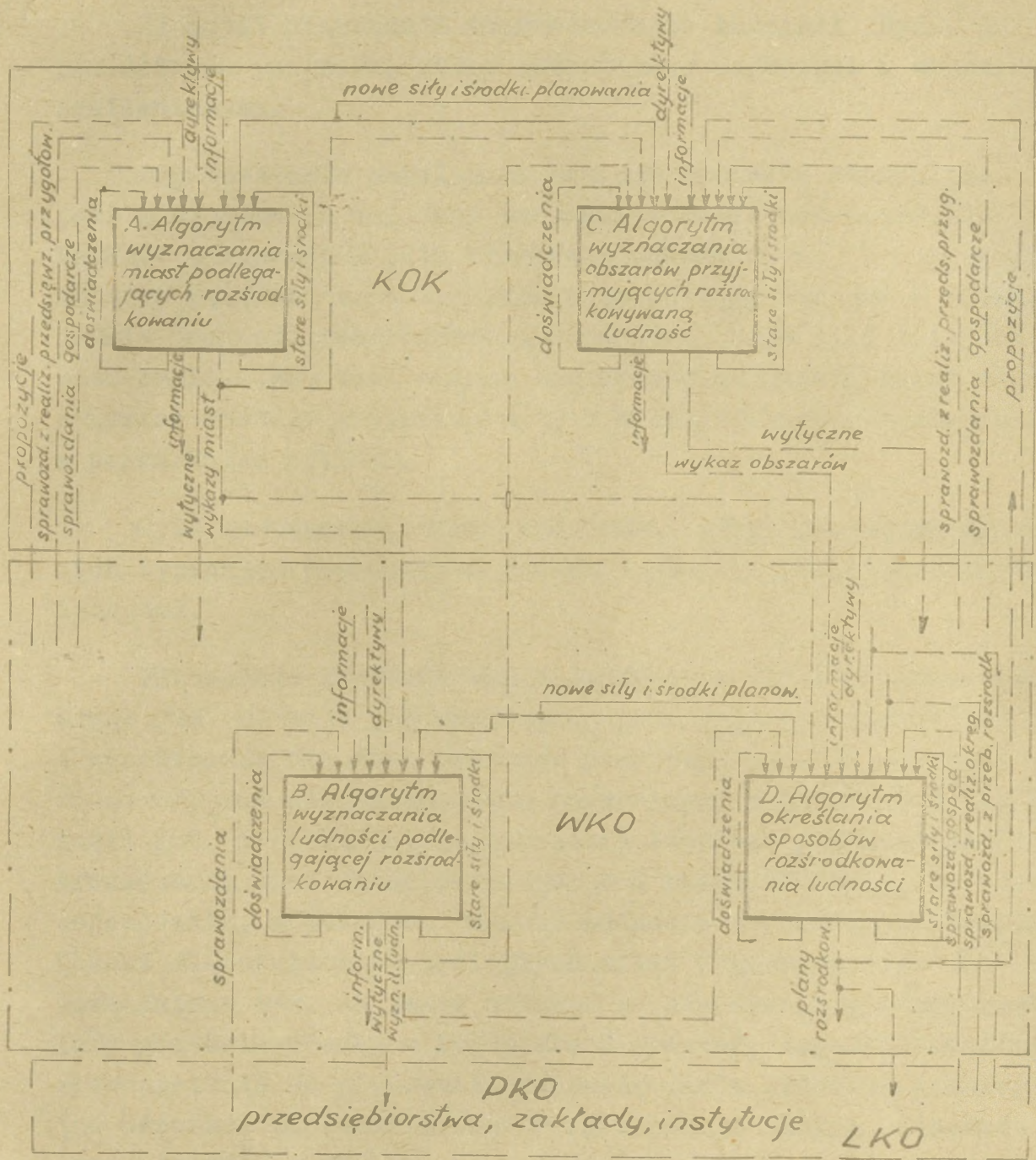
- informacje i wytyczne dla organów planowania gospodarczego i organów kierujących realizacją przedsięwzięć przygotowujących rozśrodkowanie.

Najbardziej skomplikowanym ze względu na ilość i różnorodność informacji jest określenie sposobów przeprowadzenia rozśrodkowania ludności, tym bardziej, że w odróżnieniu od poprzednich elementów /A, B, C/ działanie elementu D w ostatnim n-tym cyklu planowania będzie wydłużone na cały czas realizacji rozśrodkowania ludności, co oznacza, że w działaniu tego elementu musi być przewidziana możliwość korygowania planów rozśrodkowania ludności w czasie jego trwania.

Pierwsze trzy wejścia elementu D stanowią strumienie informacji o wyznaczeniu miast podlegających rozśrodkowaniu ludności, przeznaczonej do rozśrodkowania i obszarów przyjmujących tę ludność. Czwarte wejście stanowi strumień informacji zebranych przez planujących oraz zawartych w dyrektywach a dotyczących transportu, drożni, aparatu kierowniczego i zabezpieczającego, zaopatrywania, przedsięwzięć militarnych, warunków meteorologicznych itp. czyli wszystkich czynników wpływających na określenie sposobów rozśrodkowania ludności. Piąte wejście stanowi strumień informacji o realizacji przedsięwzięć przygotowawczych. Szóste wejście stanowią informacje o przebiegu rozśrodkowania mające wpływ na korygowanie planów w toku jego trwania. Ostatnie, siódme wejście, to jak w poprzednich elementach, doświadczenia i wiedza planujących nabyte w poprzednich cyklach planowania.

Wynikiem transformacji tych informacji wewnątrz elementu D są informacje tworzące plany rozśrodkowania ludności. Jest to jedyne wyjście elementu D i zarazem najważniejsze wyjście układu. Przedstawiony powyżej model posiadał tylko wejścia i wyjścia informacyjne.

Jak już zostało wspomniane w rozdziale 1, żeby układ informacyjny mógł działać musi posiadać odpowiednie zasilenie.

Rys. 5

III. Model cybernetyczny planowania rozśrodkowania ludności

Objaśnienia:
 ↓ wejścia i wyjścia informacyjne;
 — " — " — zasileniowe.

Wyk. u 5eqz
 Hgk mjr Lämpka
 nr poz. PF2162/1111

II model planowania rozśrodkowania ludności /Rys. 4/ przedstawia poprzedni układ uzupełniony wejściami i wyjściami zasileniowymi.

Doprowadzenie zasileń do każdego elementu oddzielnie jest potrzebne pō to, żeby podkreślić możliwość działania każdego z elementów jako odrębnego układu. Wejścia zasileniowe w tym modelu oznaczają, tak jak w elemencie I modelu operacji rozśrodkowania ludności, nowe siły i środki planowania. Jako zasileniowe sprzężenie zwrotne każdego elementu wykazane zostały wszystkie siły i środki planowania niezużyte w poprzednich cyklach.

Opis następnego, trzeciego modelu /Rys. 5/ wymaga uprzednich wyjaśnień dotyczących szczebli planujących rozśrodkowanie ludności.

Planowanie rozśrodkowania ludności w zakresie wyznaczania miast /aglomeracji przemysłowych/ podlegających rozśrodkowaniu i wyznaczania dla nich obszarów przyjmujących ich ludność, powinno odbywać się na szczeblu centralnym, w Dziale Ochrony Ludności KOK, a w zakresie wyznaczania ludności podlegającej rozśrodkowaniu oraz określenia sposobów rozśrodkowania, na szczeblu wojewódzkim, w Działach Ochrony Ludności Wojewódzkich Komitetów Obrony dla wszystkich podległych miast /aglomeracji/. Jest to uzasadnione tym, że takie ustawienie planowania spełnia postulaty przedstawionych w rozdziale 2 wymagań, zapewnia możliwość wykorzystania do planowania rozśrodkowania ludności istniejących już Ośrodków Elektronicznego Przetwarzania Danych, zapewnia uwzględnianie w planowaniu informacji politycznych, militarnych i gospodarczych, które ze względu na tajemnicę nie będą znane organom planowania szczebla powiatowego oraz odciążą szczebel powiatowy umożliwiając mu tym samym większe zaangażowanie w przygotowaniach rozśrodkowania ludności. Rozwiązanie takie jest możliwe dzięki istniejącym urządzeniom i systemom łączności.

W III modelu planowania rozśrodkowania ludności zostały wprowadzone szczeble planowania. Pociągnęło to za sobą z jednej strony zróżnicowanie wejść i wyjść informacyjnych a z drugiej zagregowanie wejść zasileniowych.

Siły i środki planowania szczebla centralnego /Działu Ochrony Ludności KOK/ w oparciu o dwa algorytmy A i C wyznaczają kolejno miasta /aglomeracje przemysłowe/ podlegające rozśrodkowaniu i obszary przyjmujące rozśrodkowywaną z każdego z tych miast ludność.

Siły i środki planowania szczebla wojewódzkiego /Działów Ochrony Ludności WKO/ w oparciu o algorytm B wyznaczają ludność podlegającą rozśrodkowaniu z wyznaczonych uprzednio przez szczebel centralny miast, a następnie, w oparciu o algorytm D określają sposób rozśrodkowania tej ludności do wyznaczonych także przez szczebel centralny obszarów. Wynika stąd, że wejścia zasileniowe elementu A i C oznaczają te same siły i środki planowania szczebla centralnego. Podobnie wejścia zasileniowe elementów A i D oznaczają te same siły i środki planowania szczebla wojewódzkiego.

Wejściami informacyjnymi elementu A są strumienie:

- informacji zawartych w sprawozdaniach gospodarczych ze szczebla wojewódzkiego;
- informacji zawartych w sprawozdaniach szczebla wojewódzkiego o realizacji przedsięwzięć przygotowujących rozśrodkowanie;
- informacji zawartych w dyrektywach przełożonych;
- informacji politycznych i gospodarczych z poszczególnych resortów /Działów KOK/ szczebla centralnego;
- informacji zawartych w propozycjach szczebla wojewódzkiego;
- doświadczenia i wiedza planujących nabyte w poprzednich cyklach planowania.

Wyjściami elementu A są:

- wykazy miast /aglomeracji przemysłowych/ podlegających rozśrodkowaniu;

- informacje dla administracji resortów szczebla centralnego;
- wytyczne dla organów planowania gospodarczego i organów przygotowujących rozródowanie ludności szczebla wojewódzkiego.

Wejścia elementu B tworzą następujące strumienie:

- informacji zawartych w dyrektywach ze szczebla centralnego;
- informacji zawartych w wykazach miast podlegających rozródowaniu wyznaczonych przez szczebel centralny;
- informacji od wszystkich instytucji szczebla wojewódzkiego /Działów WKO/;
- informacji zawartych w sprawozdaniach szczebla powiatowego;
- doświadczenia i wiedza planujących nabyte w poprzednich cyklach planowania.

Wyjściami elementu B są:

- wyznaczone ilości ludności podlegającej rozródowaniu;
- informacje dla instancji wojewódzkich /dla wszystkich Działów WKO/;
- wytyczne dla organów planowania i przygotowania rozródowania ludności szczebla powiatowego.

Wejścia elementu C tworzą następujące strumienie:

- informacji zawartych w dyrektywach przełożonych;
- informacji zawartych w wykazach miast podległych rozródowaniu;
- informacji zawartych w wykazach ludności podlegającej rozródowaniu;
- informacji gospodarczych i militarnych z poszczególnych resortów szczebla centralnego;
- informacji zawartych w sprawozdaniach gospodarczych szczebla wojewódzkiego;

- informacji zawartych w sprawozdaniach o realizacji przygotowań rozśrodkowania ludności ze szczebla wojewódzkiego;
- informacji zawartych w propozycjach szczebla wojewódzkiego;
- doświadczenia i wiedza planujących zdobyte w poprzednich cyklach planowania.

Wyjściami elementu C są:

- wykazy obszarów przyjmujących rozśrodkowywaną ludność z poszczególnych miast /aglomeracji przemysłowych/;
- informacje dla administracji /resortów/ szczebla centralnego;
- wytyczne dla organów planowania gospodarczego i organów realizujących przygotowania rozśrodkowania ludności szczebla wojewódzkiego.

Wejścia elementu D tworzą następujące strumienie:

- informacji zawartych w wykazach miast /aglomeracji przemysłowych/ podlegających rozśrodkowaniu;
- informacji zawartych w wykazach ludności podlegającej rozśrodkowaniu;
- informacji zawartych w wykazach obszarów przyjmujących rozśrodkowywaną ludność;
- informacji zawartych w dyrektywach szczebla centralnego;
- informacji gospodarczych i militarnych poszczególnych instancji szczebla wojewódzkiego;
- informacji zawartych w sprawozdaniach gospodarczych szczebla powiatowego;
- informacji zawartych w sprawozdaniach o realizacji przygotowań rozśrodkowania ludności od organów kierujących nimi szczebla wojewódzkiego i powiatowego;
- informacji zawartych w bieżących sprawozdaniach o przebiegu rozśrodkowania w trakcie jego trwania od kierujących tym rozśrodkowaniem ze szczebla wojewódzkiego i powiatowego /to wejście dotyczy tylko ostatniego cyklu planowania/;

- doświadczenia i wiedza planujących nabyte w poprzednich cyklach planowania.

Wyjście elementu D tworzą informacje zawarte w gotowych planach rozśrodkowania ludności przekazanych do realizacji organom kierującym rozśrodkowaniem szczebla wojewódzkiego i powiatowego oraz organom szczebla centralnego, wojewódzkiego i powiatowego do uwzględniania w poczynaniach gospodarczych i przygotowujących rozśrodkowanie.

Zaproponowany powyżej model cybernetyczny planowania rozśrodkowania ludności dotyczy tylko niektórych aspektów metodologicznych tego planowania. Poza tym dotyczy on tylko planowania rozśrodkowania zewnętrznego mającego na celu wyprowadzenie z zagrożonego miasta ludności ekonomicznie zbędnej do obszarów o mniejszym zagrożeniu. Problemy planowania rozśrodkowania lokalnego, mającego na celu wyprowadzenie z rozśrodkowanego już miasta ludności zatrudnionej w nim na czas wypoczynku, stanowią całkiem oddzielny temat, wymagający odrębnego potraktowania.

Wydrukowano w 5 egz.

Egz.nr 1-5-bibl.tajna

Wyk. mjr LAMPKA

Druk GE dn.16.07.1969 r.

Nr ks. 01201/2160/WW

